

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 281/2021-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Pavlom Konečným, advokátom, Stráž 223, Zvolen, proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 16 C 110/2015 z 15. mája 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. júla 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto rozhodnutia. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Domáha sa tiež náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva nasledovný stav veci:

3. Sťažovateľka sa v postavení žalobkyne domáhala na okresnom súde určenia neplatnosti odstúpenia žalovaného od kúpnej zmluvy. Súd žalobu zamietol rozsudkom č. k. 16 C 110/2015 z 19. novembra 2018 a žalovanému z tohto dôvodu (pomer úspechu vo veci) priznal plnú náhradu trov konania. Krajský súd v odvolacom konaní rozhodnutie okresného súdu potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania tiež v plnom rozsahu. Okresný súd uznesením č. k. 16 C 110/2015 z 5. februára 2020 vyčíslil trovy konania na 480,11 eur. Sťažovateľka podala proti uzneseniu o vyčíslení trov konania sťažnosť z dôvodu, že do sumy trov bolo započítané vykonanie niektorých právnych úkonov navyše. Sťažnosť bola súdom vyhodnotená ako čiastočne

dôvodná (nepreukázané vykonanie jedného právneho úkonu). Z tohto dôvodu bola vyčíslená výška trov konania napadnutým uznesením zmenená na 390,61 eur.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti argumentuje, že podaná určovacia žaloba pre ňu bola rozhodujúcim právnym úkonom v prebiehajúcom vkladovom konaní k pôde (sťažovateľka bola správnym orgánom aj vyzvaná na preukázanie podania určovacej žaloby; nepreukázanie by správny orgán považoval za akceptáciu platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy). Súdy sa pri rozhodovaní o trovách konania vôbec nezaoberali ustanovením § 257 Civilného sporového poriadku, teda uplatnením moderačného oprávnenia, a sťažovateľka pred súdmi nedostala priestor jeho aplikáciu namietat'. Pokiaľ ide o možnosť podať dovolanie, sťažovateľka vychádzala z dikcie § 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého nie je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o náhrade trov konania prípustné. Je teda zrejmé, že podanie dovolania by v tejto veci nepredstavovalo účinný prostriedok nápravy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa § 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

6. Obsahom podanej ústavnej sťažnosti je uplatnený dôvod zmätočnosti napadnutého uznesenia všeobecného súdu podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku.

7. Problematika prípustnosti dovolania v otázke náhrady trov konania bola ustálená uznesením č. k. I. ÚS 275/2018 z 15. augusta 2018 (rozhodnutie č. 74/2018 publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky 2018, s. 1270).

8. Podľa § 357 písm. m) Civilného sporového poriadku jedným z uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie a ktoré sú tak v danej nimi riešenej otázke s konečnou platnosťou preskúmateľné v rámci odvolacieho konania, je aj uznesenie, ktorým prvostupňový súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s konečnou platnosťou, takže rozhodnutie odvolacieho súdu o tomto odvolaní je v otázke nároku na náhradu trov konania rozhodnutím konečným (ktorým sa konanie v tejto otázke nároku končí, pozn.), a teda ho možno v zmysle už uvedeného považovať za rozhodnutie preskúmateľné v dovolacom konaní z dôvodov zmätočnosti ako rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (bod 19 citovaného judikátu, ktorý je zároveň súčasťou publikovanej právnej vety).

9. Z uvedených dôvodov námietky, ktoré sťažovateľka predkladá v ústavnej sťažnosti na posúdenie ústavnému súdu, mali byť v zmysle citovanej právnej úpravy a ustálenej judikatúry predložené najvyššiemu súdu v rámci podaného dovolania, ktoré predstavovalo za danej situácie a obsahu námietok účinný prostriedok nápravy. Sťažovateľka svoje dôvody ústavnej sťažnosti adresuje smerom k rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania, kým návrh na rozhodnutie (petit) smeruje proti rozhodnutiu o výške trov konania. Ide o podstatný nesúlad dôvodov ústavnej sťažnosti a jej petitu, čo odôvodňuje posúdenie ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej podľa § 56 ods. 2

písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2021

Robert Šorl
predseda senátu